

ਮੈਕੈਲੇ ਦੇ ਮਦਰਸੇ

ਸਾਮਰਜੀਏ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੀਡੀਆ ਅੱਜ-ਕੱਲੁ ਮਦਰਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਫਿਕਰਮੰਦ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇੱਜ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਸ਼ਿਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਮਦਰਸੇ ਹੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ, ਐਂਡਤਾਂ ਨਾਲ ਭੈੜਾ ਸਲੂਕ, ਮਜ਼ਹਬੀ ਤੁਅਸਬ, ਤੰਗ ਜ਼ਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਖਰਾਬੀਆਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਦਰਸੇ ਹੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਵਿਚ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਦੀ ਪਨੀਰੀ ਲਗਦੀ ਅਤੇ ਪੁੰਗਰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਬੁਸ, ਬਲੇਅਰ, ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਅਖੌਤੀ ਸੈਕੂਲਰਵਾਦੀ ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਮੂਲਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਬੱਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ੇਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲੇਖਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਇਦ ਰੋਸ਼ਨ ਖਿਆਲ ਤਾਲੀਮ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਮਦਰਦ ਅਤੇ ਹਾਮੀ ਬੰਦੇ ਹਨ।

ਦੱਖਣੀ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਮਦਰਸੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਕਾਇਮ ਹਨ। ਮਜ਼ਹਬੀ ਤਾਲੀਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਵੀ ਮਦਰਸਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਵਾਰਸ ਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਵਰਤ ਵਿਚ ਮਸੀਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਮਦਰਸੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸ ਮਦਰਸੇ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਪੜਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੀਆਂ। ਮਸੀਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਛਾਰਸੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਬਣਾ ਦਿਤੇ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਮਸੀਤਾਂ ਦੇ ਮਦਰਸਿਆਂ ਵਿਚ ਬਾਹਮਣਾ ਅਤੇ ਕਾਯਸਥਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਵੀ ਪੜਨ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਛਾਰਸੀ ਪੜਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਕਬਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਟੋਡਰਮਲ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਤਾਲੀਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਗਾਵਤਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਨੇ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਸਨਿਆਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਬਸਤੀਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਗਾਵਤ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 1857 ਦੇ ਗਦਰ ਵਿਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਅਦ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਹਿਮਾਇਤ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਮਦਰਸਿਆਂ ਦੇ ਮੌਲਵੀਆਂ, ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਪਰੋਹਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਹਿਮਾਇਤ ਲਈ ਤਾਲੀਮ ਦੇਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੌਲਵੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਡਤਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਜਗੀਰਾਂ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਦੇਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਆਪਣੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕਰਨਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗੀਰਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਜਹਿਰ ਵੀ ਫੈਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਹਬ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮਦਰਸੇ ਅਤੇ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਦਾ ਹੱਥ-ਠੋਕਾ ਬਣ ਗਏ।

ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਖਿਲਾਫ਼ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਰ ਹੋਰ ਤਿੱਖੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਨੇ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪਾੜੇ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੋ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾਈ। ਮਿੰਟੋ-ਮਾਰਲੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਦੇ ਮੌਲਵੀਆਂ, ਪੰਡਤਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਹਿਮਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ।

ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ ਸਕਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੈਕੈਲੇ ਦੀ ਤਾਲੀਮੀ ਨੀਤੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਤਾਲੀਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਿਹਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ, ਵਿਰਸਾ, ਸਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਕੈਮ ਬਾਰੇ ਨਫਰਤ ਉਭਾਰੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੱਕਤ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੈਮ ਦੀ ਸੂਝ ਅਤੇ ਸਿਆਲਪ ਘਰੀਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੂਝ ਅਤੇ ਖਿਆਲ ਅਪਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਖਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪਛੜੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਕੈਲੇ ਨੇ ਤਾਲੀਮ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਰੁੱਕੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤਮਾਮ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਸਹਿਤ ਦੀ ਵੱਕਤ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਦੇ ਸਹਿਤ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਇਕ ਖਾਨੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਇਹੋ ਤਾਲੀਮ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆਂ-ਲਿਖਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਬਲਕਿ ਉਹਨੂੰ ਘਰੀਆ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੂਝ ਅਤੇ ਸੋਚ ਨੂੰ ਹੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਬਾਹਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਦੇਸੀ ਲੱਗਦੇ ਸੀ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬੰਮ ਬਣ

ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰ, ਸਿਆਲਪ ਅਤੇ ਰੀਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਰ ਮਸਲੇ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਇਹ ਅੰਗੇਜ਼ ਵੱਲ ਜਾ ਯ਼ੁਰਪ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਲੇ ਤਾਂਈ ਵੀ ਇਹੋ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਗੇਜ਼ੀ ਬਗੈਰ ਤਾਲੀਮ ਹਾਸਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੇਲੀਚੁਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲੀਮ ਦੇ ਕੇ ਬਸਤੀਵਾਦ ਦੀਆਂ ਜੜਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਨਾਲ ਲੈਸ ਇਹ ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼ ਅੰਗੇਜ਼ੀ ਖੂਹ ਦੇ ਡੱਡੂ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਗੇਜ਼ ਤੋਂ ਜਾਂ ਯ਼ੁਰੋਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਸਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਇਹੋ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਨੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਈ ਪਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਅੰਗੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਯ਼ੁਰੋਪ ਦੇ ਤੌਰ ਤਗੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿਚ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੋਹਨ ਰਾਏ ਨੇ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਪਰ ਉਹ ਅੰਗੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਲਈ ਇਕ ਵਰਦਾਨ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰ ਸਈਆਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ, ਗਾਂਧੀ, ਨਹਿਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼ ਅੰਗੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਤੰਤਰ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਹੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਭਲਾਈ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਇਹੋ ਵਜਾਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਅਦਾਰੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ 1947 ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਰਾਜ ਤੰਤ੍ਰ ਅਤੇ ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਮਦਰਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਮਦਰਸਿਆਂ ਦੇ ਮੌਲਵੀਆਂ, ਪੰਡਤਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੋਰ ਬੈਂਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਮਦਰਸਿਆਂ ਦੇ ਮੌਲਵੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਤੁਅੱਲਕ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਇਕ ਵੋਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਦੀ ਰਹੀ। ਸ਼ਾਹ ਬਾਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਇਕ ਵੱਡੀ ਮਿਸਾਲ ਸੀ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਫੌਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਮੌਲਵੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਜੁਲਫਕਾਰ ਅਲੀ ਭੁੱਟੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਜਰਨੈਲ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਤੇ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਮੌਲਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ। ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਉਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕੰਮ ਹੋਰ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਜਹਾਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮਦਰਸਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਡਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਇਹ ਆਈ ਕਿ ਇਰਾਨ ਦਾ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਇਨਕਲਾਬ ਅਤੇ ਮੱਧ-ਪਰਬ ਵਿਚ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਹਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਮਰਾਜ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਲਹਿਰ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਇਸਲਾਮ ਖਿਲਾਫ਼ ਜਹਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਇਰਾਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਝੋਲੀਚੁਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬਰਲ ਅਤੇ ਮਾਡਰਨ ਕਹਿ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਲੜ ਰਹੇ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਲਵਾਦੀ ਦੰਸਿਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਹਰਬ ਇਰਾਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਨ ਇਰਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਲਿਬਰਲ ਅਤੇ ਮਾਡਰਨ ਚੱਸਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ, ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ., ਸੀ.ਪੀ.ਐਮ. ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਉਂ ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਮੁਲਵਾਦ ਅਤੇ ਸੈਕੂਲਰਵਾਦ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਤੰਤ੍ਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮੁਲਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਦਰੁਸਤ ਕਿਹਾ। ਲੋਕਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਹਰ ਫਾਸ਼ੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਵਾਦ ਖਿਲਾਫ਼ ਹਮਲਾ ਕਹਿ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਦ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਘੋਲ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਮਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਪਰਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਹਬੀ ਮੂਲਵਾਦ ਤੋਂ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਮਰਾਜ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਨਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਮਦਰਸਿਆਂ ਅਤੇ ਮੌਲਵੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਵਰਤਣਾ ਤਾਂ ਜਾਰੀ ਰਖਿਆ ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਇਸਲਾਮ ਉਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਮਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ, ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ., ਸੀ.ਪੀ.ਐਮ. ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਉਂ ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਮੁਲਵਾਦ ਅਤੇ ਸੈਕੂਲਰਵਾਦ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਤੰਤ੍ਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮੁਲਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਦਰੁਸਤ ਕਿਹਾ। ਲੋਕਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਹਰ ਫਾਸ਼ੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਵਾਦ ਖਿਲਾਫ਼ ਹਮਲਾ ਕਹਿ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਮਦਰਸੇ ਅਤੇ ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਮਦਰਸੇ, ਦੋਨੋਂ ਹੀ, ਲੋਕਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ-ਠੋਕਾ ਹਨ। ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਮਦਰਸੇ ਸੈਕੁਲਰਵਾਦ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਰੀਅਤ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਅਤੇ ਦੁਸਰੇ ਮਦਰਸੇ ਮਜ਼ਹਬ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਲੋਕਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਝੋਲੀਚੁਕਾਂ ਵਲੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਮਦਰਸੇ ਲਿਬਰਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ, ਨਿਜੀਕਰਣ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਹੇਠ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹੱਕਾਂ ਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੰਡੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਮੁਲਵਾਦੀ ਤਾਲੀਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਕ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਰਸਿਆਂ ਦਾ ਮੌਲਵੀ ਲੋਕਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਹਰ ਪਿਛਾਂ-ਖਿੱਚ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਤੰਗਨਜ਼ਰੀਏ ਦਾ ਹਾਮੀ ਹੈ। ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮਦਰਸੇ ਦਾ ਮੌਲਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ। ਉਹਨੂੰ ਹਰ ਮਸਲੇ ਦਾ ਹੱਲ ਯ਼ਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੁਖ, ਸਿਆਣਪ, ਸਿਆਸੀ ਸੁਝ ਜਾਂ ਆਰਬਕ ਸੁਝ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿਤੇ ਹਨ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੰਤ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ 150 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਬਾਹਰਲੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਮਰਜੀਆਂ ਦੇ ਬਗੈਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਮਦਰਸਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਮੂਲਵਾਦੀ ਅਕੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਲੋਕ ਸਾਮਰਾਜ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਆਪਣੇ ਮਸਲੇ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਬੁਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਮਰਜੀਏ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਕੋਲੇ ਦੇ ਮੂਲਵਾਦੀ ਢੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਝੂਠਲਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਘੱਟਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਬੜੇ ਪੰਜਾਬ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਾਮਰਾਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਡਰਨ ਕੀਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।